
Chương 15

Hoa tính nhẩm trong đầu. Những nữ trang Tài mua cho nàng tuy đã nhiều nhưng tính ra tiền cũng chưa thấm vào đâu. Sau khi Tài mua tặng nàng chiếc vòng emerald và chuỗi trai đen, mỗi lần đi dạ vũ đã trở thành một thông lệ cho Tài mua nữ trang tặng nàng. Chiếc nhẫn kim cương đeo ở ngón tay gân bốn chục ngàn Mỹ Kim, vòng gắn ở tai bằng bạch kim cần kim cương hơn năm chục, cổ tay một vòng ngọc hơn hai chục, rồi một vài món khác nữa, nhưng Hoa thấy vẫn chưa bao nhiêu. Nàng cười khinh, chừng ba trăm ngàn là cùng chứ gì! Thấm thía gì! Lúc còn làm ăn được, tiền vào như nước do mấy vụ dụng xe, mỗi tháng vào cả một hai trăm ngàn, nàng đã mua nữ trang gần cả triệu! Tủ khi thua bạc ở Las Vegas nàng đã bán đi gần hết, nhưng lần này có nữ trang do Tài mua tặng, nàng đã khôn hơn, đem bỏ trong safe deposit hết, chỉ lâu lâu mang đồ thật ra trúng, còn chỉ đeo toàn đồ giả. Đeo nữ trang nửa giả, nửa thật, ăn mặc đẹp lộng lẫy như nàng, ai cũng tưởng toàn đồ thật hết! Để đó chắc ăn trong safe deposit, Hoa nhất quyết giữ của và sẽ không bao giờ bán nữa, làm chút vốn cho chắc!

Nhưng tiền nữ trang cũng chỉ tới mức vài trăm ngàn, nàng muốn lột của Tài vài triệu Mỹ Kim, phải đổi món khác! Nàng chơi hai chân hụi, mỗi hụi nửa triệu Mỹ Kim, Tài mỗi tháng đóng tiền cho nàng! Nàng nói dạo này tiền lời ngân hàng ít quá, em chơi hụi với toàn mấy bà vợ các ông bác sĩ thẩm mỹ ở đây, mấy bà nha sĩ, luật sư không, đâu sợ bị giạt hụi! Tài cần rằng chỉ tiền đóng hụi, không dám thở than một câu. Chỉ cần tò về hơi ngần ngừ là đêm đó Tài đã thấy Hoa thay đổi liền. Đang là người nóng bỏng hứng hực những đêm trước, nàng như một tảng băng, sờ vào thấy lạnh toát, còn gì là những âu yếm Tài ghiền được hưởng mỗi đêm!

Được hơn nửa năm cặp với Tài, Hoa biết chắc Tài đã mê mệt nàng, không thể dứt ra được, nàng cần đánh mau đánh mạnh hơn! Hoa bàn với Tài, tại sao anh không mua

thêm một căn nhà vacation home ở Santa Barbara. Ở Quận Cam này mãi cũng chán, mình có thêm nhà nghỉ mát ở vùng trên để thay đổi đi chơi cuối tuần có phải tiện lợi không? Mà nhà cửa mua chỉ có lên giá vùn vụt, đâu có lỗ mà sợ! Em có người bạn làm realtor cho biết ở Santa Barbara có căn nhà này đẹp lắm, đáng giá hai triệu, nhưng chủ cần bán, mình trả triệu rưỡi chắc mua được! Thấy Tài dùng dằng, Hoa bồi thêm: "Nhà mình đang ở đứng tên anh và vợ anh, có chuyện gì, em ra đường ở sao?"

Hoa búng mặt khóc. "Mình ăn đời ở kiếp với nhau, anh lo cho vợ anh đầy đủ như vậy, còn em anh có để ý gì đâu mà!". Hoa nhắc tới vợ Tài là điều cấm kỵ, nhưng nàng thấy không dùng đòn này không xong. Vợ Tài ở một căn nhà khác trong khu Garden Grove, Tài đã thuê hẳn một người đàn bà góa tử Việt Nam sang để ở trong nhà ngày đêm trông coi cho vợ chàng. Câu chuyện vợ Tài là điều ít người biết đến, Tài dùng đủ cách che dấu, không muốn cho ai biết đến.

Vợ Tài nằm một chỗ không đi lại được, chân tay bị co quắp vì bị phỏng nặng hơn 10 năm trước. Tai nạn xảy ra khi vợ Tài lái xe bị một chiếc xe khác lái bậy vượt đèn đỏ dụng ngang hông. Chiếc xe Ford vợ Tài lái có thùng xăng đặt dưới gầm xe, khi dụng hông để bị bể và phát nổ. Xe bùng cháy và vợ Tài kẹt cứng trong xe, bị cháy gần hết thân thể, xe chữa lửa đến phải dùng máy cắt cửa xe mới lôi vợ Tài ra được. Vợ Tài được đưa vào cấp cứu chết đi sống lại mấy lần vì vết thương quá nặng và phỏng hơn 80% cấp ba. Với y khoa tân tiến và cách chữa mới nhất tại đại học UCLA, vợ Tài được cứu sống nhưng thành phế nhân suốt đời, cần người trông coi ngày đêm.

Đúng lúc đó vụ kiện công ty Ford vì chế tạo chiếc xe bị khuyết điểm do thùng xăng dễ bị nổ khi dụng ngang hông bắt đầu. Trước khi vợ Tài bị tai nạn đã có bốn trường hợp những người lái xe khác bị giống như thế. Hầu hết đều bị chết, chỉ có một người sống sót nhưng cũng tàn phế như vợ Tài. Tổ hợp luật sư Gregg, White & Stevens nổi tiếng

trên New York vì các vụ kiện gọi là product liability liên lạc ngay với Tài để đứng tên trong vụ kiện toàn quốc chống hãng Ford. Với vợ Tài và một nạn nhân khác tàn phế đến mức độ khủng khiếp ra làm chứng trong phiên xử, bồi thẩm đoàn đã kết án hãng Ford bắt cần trong việc chế tạo xe và xử hãng Ford phải bồi thường 5 triệu Mỹ Kim cho vợ Tài. Sau khi trừ chi phí tố hợp luật sư ăn 40%, phần vợ Tài được 3 triệu Mỹ Kim để đền bù cho thương tật tàn phế.

Với số tiền lớn do vụ kiện đem lại, Tài thấy không cần phải giữ tiệm ăn chuyên bán bún trên đường Brookhurst nữa. Tuy nhà hàng đông khách nhưng cũng chỉ kiếm tiền ở mức khá giả không thể gọi là giàu được. Tài sang lại cửa tiệm được hơn ba trăm ngàn, với số tiền 3 triệu Mỹ Kim của vợ, Tài bắt đầu kinh doanh vào địa ốc. Mua đi bán lại những khu apartments, xây shopping center cho thuê, mua đất khu gần sa mạc để đó đợi những hãng xây nhà mở mang tới gần rồi bán lại, lời gấp bốn năm lần giá mua; chẳng mấy chốc Tài đã trở thành một trong những người thành công và giàu nhất tại khu Bolsa này. Điều làm Tài bức mình nhất là đã làm giàu vì đầu tư vào địa ốc nhưng cái tên Tài bún vẫn còn đó, ai nhắc đến Tài cũng kèm theo biệt danh bún để cười ngạo, cho rằng Tài làm giàu chỉ vì bán bún!

Tài vẫn chăm lo cho vợ đầy đủ. Thực sự tiền khởi đầu do tiền của vợ Tài được bồi thường, các tài sản lúc đầu đều đứng tên vợ Tài, chỉ sau này khi tiền đẻ ra tiền, Tài mới đứng tên riêng. Nghe Hoa nhì nhằng về chuyện nhà cửa, lúc đầu Tài định lờ đi nhưng trốn tránh, nói làng sang chuyện khác cũng không xong. Tài thấy Hoa nói có lý, căn nhà đang ở tên của hai vợ chồng Tài, nếu chàng có chuyện gì, chắc chắn hai đứa con bảo vệ cho mẹ sẽ lấy lại ngay và đuổi Hoa ra đường! Hoa nói đến chuyện ăn đời ở kiếp với chàng và Tài tin ngay như vậy. Hoa mạn nông âu yếm như thế phải là tình yêu đích thực, làm sao giả trá cho được. Mà Tài là người khôn ngoan, chàng chỉ đi gạt người khác, ai có thể gạt nổi chàng. Tài vẫn tự hào có mắt tinh đời, biết nhận xét người, biết dùng

người. Bao nhiêu kẻ làm ăn chung với chàng hay làm công cho chàng, có ai dám qua mặt chàng đâu?

Tài không thể làm giấy tờ ly dị vợ. Tài sản hai người đứng tên chung quá nhiều, nếu chia ra chàng sẽ mất nhiều, không còn vốn làm ăn tiếp! Hơn nữa vợ Tài đi lại không được, những năm sau này bị nhiều biến chứng đủ thứ, nào là nhiễm trùng chạy vào máu phải vào nhà thương nhiều lần suýt chết, lúc khác bị sưng phổi phải thở máy cả hai ba tháng. Gần đây bắt đầu bị lở loét ở háng và hông vì nằm nhiều. Bác sĩ đã nói với chàng, nhiều lắm vợ Tài chỉ sống thêm được một hai năm là cùng. Đợi thêm một thời gian nữa vợ chàng chết, Tài sẽ làm giấy tờ chính thức với Hoa. Vì chàng biết chàng không thể rời Hoa ra được nữa. Hoa đã nói sẽ sống với chàng mãi mãi và Tài tin ngay như thế!